

Rendellenes alakok

Ige vagy melléknév a *szabad*?

o Az ellenzéki pártok szerint viszont fogadni se szabadott volna az orosz elnököt.

fogadni sem lett volna szabad

A *szabad* eredetileg melléknév, tehát csak jelző vagy névszói (névszói-igei) állítmány lehetne, pl. *szabad madár*; a *választás szabad, szabadok vagyunk*. Egy ideje – valószínűleg a *kell* hatására – igeszerűen is toldalékolódik: megkapja a mód- és időjeleket: *szabadott, szabadjon, szabadna*. Választékosabb azonban a régebbi, szabályos megoldás:

szabad volt, legyen szabad, szabad lenne/volna.

Elvonás

síkosságmentesít: előbb hozta létre a hivatali körülményeskedés a *síkosság|mentesítés* összetett szót, majd ezt visszaigésítették a képző elvonásával. Egyszerűbben: *jégtelenít, felszór*.

Hasonló a **végtörleszt:** elvonás a *végtörlesztés* 'végső törlesztés' szóból, a *fénymásol* a *fénymásolás, fénymásolat* jelentéstömörítő összetételből. Ezek szervesetlen képződmények.

Egy-két ilyen szabálytalan szó még nem veszélyezteti a nyelvi rendszert, de nem ajánlatos őket szaporítani.